

Serbana Dragoescu

PUNCTUL SI EREZII PLASTICE

Serbana Dragoescu a participat la remodelarea limbajului tapiseriei, in primul rand la dobandirea independentei spatiale a acestui gen, la separarea de programul arhitectonic si decorativ, si la regasirea, in aceste conditii, a unor sarcini simbolice si expresive la care au visat creatorii textilelor de-a lungul vremii.

De la inceputul anilor '70 a fost prezenta la expozitii semnificative pentru tensiunile si clarificarile din domeniul tapiseriei (sunt memorabile manifestarile de la Lausanne, Lodz, Erfurt, Londra, Linz, Viena, Sao Paulo, Graz, Gdynia), creandu-si un drum propriu, intemeiat deopotriva pe surpriza formala si pe pastrarea unei pasionante deschideri spre structura filosofica a discursului artistic.

Evolutia in spatiu a determinat o suma de morfologii eliberate de orice constrangeri, dar artista a mentinut un constant control al expresiilor, impiedicand ca expansiunea formelor sa se transforme intr-un joc abstract, golit de incarcatura ideatica. Cu gandul la tema unor expozitii deschise de-a lungul anilor – au fost, printre altele, “Spirale”, “Trepte”, “Labirintul” –, mentionam ireductibila disponibilitate spre obtinerea unor forme dinamice, cu semnificatii care se aduna, oricat ar parea de surprinzator, intr-un sistem expresiv coerent si bine articulat.

Spatiul creat de opere care ii sunt dragi artistei se largeste foarte mult in urma prelucrarii in cadrele acestor “erezii plastice”, care transforma fiecare element vizual in punctul de plecare al unor posibile edificii culturale. Artista nu ne propune o noua lectura a operelor literare pe care le convoaca (sunt convertite in expresie vizuala texte din Platon, Beaudelaire, Appolinaire, Eminescu, Charles Peguy, Gabriel Marcia Marquez, Alexandra Titu, Octavian Paller, Psalmii lui David), ci folseste o astfel de intalnire pentru adancirea fantanii spirituale in care ne cheama.

Un vers tulburator, o secventa dintr-o carte, un verset dintr-un psalm, o harta sensibilizand un crampei de realitate, o oarecare fotografie publicitara plina de o tainica pozie, o inscriptie halucinanta...alcatuiesc temeiul ereziilor plastice in care suntem invitati cu in>elepciune si candoare, si in care patrundem bucurosi ca suntem facuti partasi la o revelatie cutremuratoare in simplitatea sa – lumea, cu intreaga sa tesatura de mistere, e langa noi, nu avem decat sa uitam pulsul derutant al actualitatii si sa intram pentru o clipa in spatiul secret al serbanei Dragoescu, acolo unde sunt active “ereziile plastice”, pe care, acum si cu toate gesturile pe care le face, ni le face in dar.

Constantin Prut